

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIII

Paříž
prosinec 1992

Číslo 6

Karel Čapek
BETLÉM

Snad také stával o vánocích v kostele vašeho dětství ; byli tam tři králové, Jezule, pastevci s ovečkami, takové malé domečky těch pastevců, kudrnaté stromy a všechno, co si kdo může představit ; a vy jste na té kráse mohli oči nechat. Vzpomínám-li nyní, co se nám na té věci tak líbilo, myslím, že to hlavně byla kouzelná okolnost, že to všechno bylo tak maličké. Tajemná poezie betlému je v tom, že je drobný ; jeho pohádková krása je ve zmenšení všech rozměrů.

Často tvrdíme, že jsou u nás malé poměry ; jsme nepochybně malá země s malými prostředky, ale to se nám kupodivu nezdá být ničím kouzelně krásným a poetickým. Vrací-li se člověk z ciziny, shledává najednou, že Stvořitel pracoval spíše v drobném, trpělivě robě chlupy a rovinky, mírné řeky a zavřené obzory ; a že člověk, který po něm přišel, se rovněž nerozmáchl, rozkrájel zemi na drobné čtverečky a postavil si domečky mezi drobnými jablučkami a slívami ; a tu člověk, který vidí toto vše, vydechne s nadšením, že je to jako betlém.

Ano, jsme malá země, ale nejsme okouzlení tím, že jsme malá země. Jsou u nás malé poměry, ale všemožně se zdráháme vidět v tom poetickou přednost hodnou zvláštní chvály a lásky ; spíše si myslíme, že se musíme rozmáchnout a zařídít stomiliónové Centrální nebo Reprezentační Úřady, Ústavy, Instituce a Veřejné Budovy. Všem, co jsme začali nebo projektovali od památného dne, kdy jsme se stali nezávislým betlémem, snažíme se vtisknout ráz stomiliónové ohromnosti ; čeho jsme tím dosáhli, není velikost, nýbrž jakýsi zmatek ; shledáváme najednou, že betlém je příliš malý. Chce-li Čech něco pomilovat slovem a myšlenkou, nazve to zdrobnělinou. Milované ženě neřekne Obryně ani Veležena, spíše holčička, hlupáček a podobně ; má-li rád svoji zahradu, nazve ji zahrádkou, a má-li rád svoji sklenici, řekne jí sklenička. Kdybychom chtěli polaskat ministerstvo, nazvali bychom je něžně "naše ministerstvíčko". Ale ježto náš poměr k úřadům je pochmurný a nelibý, projektujeme pro ně bu-

Z Betlémské krajiny -

Kresba Mikoláše Alše

dovy ponuré a strašné velikosti. Jelikož nemáme srdečně rádi Prahu s jejími obyvateli, mluvíme pořád o Velké Praze. Jelikož nemáme dost něžně rádi svou zem, nemluvíme o chudé drahé zemičce, ale o prestiži, reprezentaci před cizinou a jiných veličinách.

I betlém se reprezentuje před cizinou ; ale reprezentuje se tím, že je malý, ač "nikoli nejmenší mezi knížaty judskými" ; dokonce se nereprezentuje nějakou novou radnicí, nýbrž starým chlévem. Nereprezentuje se před cizinou nějakou padesátičlennou vítací delegací, placenou z peněz chudých ovčáků, nýbrž padesáti chudými ovčáky, kteří zadarmo projevují svou radost a účast s událostí ve chlévě. Reprezentuje se vhodně tím, že tam na novorozeně dýchá vůl a osel, zvířata skromná a užitečná, místo aby na to dítě dýchali dva slavnostní řečníci. Je to zkrátka betlém spokojený s tím, že je malý a pravici světu : Pojdte se podívat, jak je to hezké, když dovedeme být malí a chudí. A svět se dívá a může na tom oči nechat.

(Zkráceno)

Z knihy O VĚCECH OBECNÝCH - 1924

Zajímavosti z domova i ze světa

- Ostravští radní podpořili požadavek místních věřících na zřízení ostravského biskupství.

■ Díky iniciativě panů *L. Chladila* a *J. Vrzaly*, byla v září t.r. dojednána družba města Seés v Normandii se Starým Městem u Uh. Hradiště. Obě města chtějí spolupracovat zejména ve prospěch mladých, k čemuž přispějí také střední zemědělské školy, které jsou v obou městech. Seés v dept. Orne je sídlo jednoho z nejstarších biskupství, každým rokem se zde koná festival chrámové hudby.

■ Na místo třetího vyučujícího, prozatím "hostujícího profesora" bohemistiky na Sorbonně v Paříži, doporučila Karlova univerzita prof. Binara. Rozvrh přednášek a jejich náplň, úvazek i podmínky (5 - 8 hodin týdně, školní rok 26 týdnů za měsíční plat cca 17.000 Frs) - všechno bylo před letními prázdninami projednáno, ale týden před zahájením přednášek pan Binar oznámil, že toto místo zastávat nehodlá, "protože si to manželka nepřeje". Tím je místo "hostujícího profesora" pro tento rok ztraceno, vyšší diplom "licence" musí být uhájen s vypětím všech sil těch, kdož se na výuce mohou podílet. Pro příští rok se tedy musí hledat na toto místo spolehlivější kvalifikovaný bohemista - nikoliv z Čech, pochopitelně, tam o kulturní styky s Francií nikdo nestojí - snad z Německa, Polska nebo z Anglie.

■ AMAT - ASSOCIATION POUR LA MUSIQUE ET LES ARTS TCHECO-SLOVAQUES a Societé Historique et Littéraire Polonaise (6, Quai d'Orléans 75004 Paris) uspořádaly 22. října t.r. klavírní recital Radoslava Kvapila z díla J. V. Voříška, A. Dvořáka, L. Janáčka a B. Smetany.

■ V sobotu 24. října t.r. se uskutečnila další neplánovaná a improvizovaná česká mše sv. ve farnosti St. Jean Bosco (Paris 20e), sloužená Otcem A. Bernáčkem a Otcem Josefem Sucharem z Neratova. Oba Otcové se sešli a poznali - náhodou - v Paříži při svých cestách po Francii. Slečně M. Tůmové i slečně L. Novotné děkujeme za informace i za zajištění sálu.

■ Vysoký funkcionář předlistopadové KSČ *M. Štěpán* byl přijat za člena do Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM).

■ Dne 27. října t.r. byl přijat jako zahraniční člen do ACADEMIE DES SCIENCES MORALES ET POLITIQUES Václav Havel. Pod slavnou kupolí barokního pařížského paláce přednesl hlavní projev akademik Raymond Polin. Odpověď V. Havla byla bohatě komentována francouzským tiskem.

■ Za zásluhy o utužení francouzsko - československých vztahů, byl panu P. Tigridovi dne 4. listopadu t.r. udělen na francouzském velvyslanectví v Praze řád " Officier de la Légion d' Honneur ". Blahopřejeme !

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... Desetiletí života v exilu nás naučila opatrnosti a nedůvěře, narovnala nám záda a - co je nejdůležitější - udělala z nás skvělé pozorovatele. Víme, vidíme, slyšíme a čteme. Původně jsme chtěli také poradit, pomoci, investovat těžce vydělané peníze. Zdá se, že musíme ještě počkat. Nedovedu si představit, že bych se vrátil domů a mlčel. Trval bych totiž na tom, (...) aby se pan Dienstbier exilu omluvil (*kdo nechtěl, nemusel emigrovat*), aby každý občan měl možnost podívat se do svých spisů u StB, a aby ten, kdo omilostnil býv. tajemníka Hlinkovy gardy Dr. J. Kirschbauma z Toronta - po válce v Bratislavě odsouzeného v nepřítomnosti k 20 letům žaláře - oznámil proč, a na základě jakého zákona to udělal. *Arnošt Wagner, Kanada*

● ... Federální shromáždění vydalo také zákony, které emigranty vylučují z účasti na zdejší životě : nemohou se legálně podílet na restituci majetku a zemědělské půdy, nemají volební právo. Emigranti jsou tudíž vítáni jen jako návštěvníci, pokud možno s tvrdými valutami, což znamená, že se zdejší vláda vzdala nesmírného přírodního bohatství, které má v USA a v Kanadě uložené pod pojmem "krajanská veřejnost". (...) My, emigranti, (*nedocílíme*) nic, když na to stále upozorňujeme. Tady jde o stav podvědomý, budovaný dlouholetým úsilím totality. (*Dnes*) jsou komunisté zlem ideologickým, veksláci zlem hospodářským a emigranti ... jak se vlastně dostali do tak neutěšené společnosti ? Vždyť se ničím neprovinili, oni prostě odešli (...) a demokrat musí uznat právo každého jednotlivce na odchod. (...) Emigrant se tedy nemusí zodpovídat z toho co dělal, ale i tak je jeho návštěva - pro ty co neodešli - iritující. Zcela jasně jim ukazuje, o co přišli : o bílého Mercedesa ; o sako z kašmírové vlny ; o kartičku od American Express. Zejména však o ten zcela jiný způsob myšlení. (...)

Oni nemají dostatečné znalosti o tom, jakým způsobem se na Západě nabývá jmění. Štěstí, vlivné styky a protřelost považují za daleko důležitější, než důvtip, zručnost a poctivou práci. (...)

Přítom se na čs. úřadech dveře netrhnou. Stále přijíždějí krajané, kteří jsou plni plánů pro budoucí spolupráci. Někteří z nich jsou přímo komickým způsobem přesvědčení o nesmírném významu svých organizací. Většinou na úkor těch druhých, (...) což často vyvolává úsměvy na tvářích referentů, kteří s nimi jednají. (...) Úřady si však na tyto návštěvy natolik zvykly, že už dnes existují jakási nepsaná pravidla pro jejich přijetí. Zpravidla to záleží na délce jejich loktů a na financích s kterými disponují. Podle toho se rozhoduje, zda je přijme prezident nebo nějaký podřadnější náměstek podřadnějšího ministra. (...)

Také rozdílné pojetí stárí hraje významnou roli : starší lidé v USA a v Kanadě (nad 50 let) představují tu nejzdravější, nejzámožnější a nejvzdělanější generaci. To ovšem neplatí v dnešní ČSFR ; zdejší senioři vypadají běžně o 10 - 20 let starší než jejich zaoceánské protějšky a podle toho vy-

padá i jejich duševní a tělesná kondice. I když úcta k starým lidem existuje, je to spíše úcta k jejich věku než k jejich schopnostem. (...) A většina krajanů co zastupuje své organizace jsou buďto důchodci nebo lidé ve věku, kdy už zdejší obyvatelé dávno v důchodu jsou. Na nedostatek úcty si stěžovat nemohou, horší je to však s jejich vlivem. Na dědečky se v této zemi nikdo nezlobí, ale také se neberou příliš vážně ...

Jan Drábek, USA

● ... Bez ekonoma Klause by vyhlížely šance českého experimentu mnohem hůře, je dobře, že žene zemi dopředu. (...) Ani jeho vláda (však) nepotrvá věčně. Zkušenost učí, že jakmile společnost dosáhne dostatečného blahobytu, propadne pokušení svěřit řídicí stanoviště politikům, kteří hodnoty rozdělují, než těm, kteří je vytvářejí. Tím více to platí pro společnost, která se tradičně kloní k sociálně demokratickým idejím, jako např. česká. V každém případě si V. Klaus kope vlastní hrob : ztroskotají-li jeho reformy, bude i se svou stranou ukamenován ; zdaří-li se, nastane značné nebezpečí, že plody jeho práce budou sklízet jiní.

Berthold Kohler, Frankfurter Allgemeine Zeitung

● ... Nechuť ke mně i nechuť k přetrvávání funkce prezidenta musela být prokázána, aby se aspoň něco vyjasnilo. Proto jsem kandidoval. Kdybych byl nekandidoval, bylo by tvrzení o kapitánovi, který opouští potápějící se loď, zcela na místě. (...) Referendum by bývalo mělo smysl před rokem, dnes je pozdě. Kdo a kde a jaké referendum může dnes vyhlásit - a o čem? HZDS na Slovensku nepřipustí jiné referendum než ratifikační, které stvrdí jen to, co tamní politická reprezentace už učinila. Kdo by mohl donutit SNR nebo slovenskou část FS k tomu, aby souhlasily s něčím jiným ? A o čem by měli rozhodnout Češi ? Buď by řekli, že chtějí zachovat společný stát, který zachován stejně být nemůže nebo by řekli, že chtějí rozdělení, k němuž tak jako tak dojde. Nevím jaký smysl by takové referendum mělo.

Václav Havel

● ... Snažili jsme se přesvědčit Slováky i Čechy, aby společný stát byl zachován, bohužel jsme na Slovensku nenašli porozumění. Doufáme však, že v nedaleké budoucnosti jiná slovenská reprezentace vyjádří vůli slovenského národa a s českými zeměmi znovu obnoví funkční federaci.

Milan V. Fábry, rodák z Martina, místopředseda Rady svobodného Československa, USA

● ... KDH je slovenským vlasteneckým hnutím které si uvědomuje, že kdyby Slovensko nevydrželo těžkosti spojené se samostatností a chtělo by znovu obnovit Československo, bylo by to obnovení bezpodmínečné. Slovensko by si nemohlo klást žádné požadavky na charakter nového - potřebí vytvořeného Československa a ztratilo by tak vlastně i státoprávní postavení, které má dnes. Proto si myslíme, že Slovensko se musí udr žet i za cenu případného strádání. Chceme mu pomáhat, protože nemáme jiné východisko.

Ján Čarnogurský, předseda KDH.

● ... (Úmrtím A. Dubčeka) prostor pro osobnosti, hodné prezidentského úřadu, osiřel. Z důvěryhodných zdrojů však uniklo, že V. Mečiar chce na tento úřad kandidovat. Jestliže se rozhodne ucházet se o tuto funkci, bude to, kromě ctižádosti, hlavně projev pudu sebezáchovy. Zřejmě si uvědomuje, že od 1. ledna bude slovenská vláda čelit rostoucí lavině problémů ekonomického, sociálního a politického charakteru; funkční období prezidenta by mu poskytlo ochranu na pět let před odpovědností za úpadek Slovenska, navíc by získal primát prvního slovenského prezidenta v netotalitním státě.

Milan Žitný.

● ... Zkušebním kamenem české zahraniční politiky bude vyřešení problémů se Slovenskem. Dosavadní jednání českého a slovenského premiéra častokrát připomínala spíš schůzku terapeuta s klientem než rozhovor dvou politiků. Terapeut se snažil nepodporovat klienta v jeho bludech, ale zároveň mu je ani příliš ostře nevyvracel, aby ho zbytečně nerozduřil. Posuzovat výsledek nám připadá nemístné. Je však na místě upozornit, že přišel čas, kdy je třeba skoncovat s terapií a začít s politikou. Boris Lazar.

● U nás v Kocourkově ● ● ● ●

se některé zboží, např. americké cigarety, dostává do republiky ilegálně a stát je šizen na daní z obrátu a cle o milióny. Stačí 2 - 3 podplacení celníci na každé straně hranice a o kamiónu s cigaretami není v záznamu celnice ani řádka. Částka tři tisíce dolarů pro každého z nich za tuto "nepozornost" není zas tak velká, vezmeme-li v úvahu miliónové zisky dobře organizovaných překupníků. Kromě toho pravděpodobnost usvědčit viníky je malá. Stát je takto vědomě připravován jediným kamiónem o zhruba deset miliónů korun; podle některých odhadů přejíždělo ilegálně naše hranice jednu dobu deset i více naložených kamiónů týdně. Takto byl stát dosud ošizen na daních a clech nejméně o patnáct miliard korun, které se přelily do kapes několika desítek pašeráků.

Za těmito "obchody" s cigaretami a s alkoholem stojí nezřídka vyhození policisté. Znají perfektně díry v legislativě, vyšetřovací metody i materiální a technické možnosti policie. Mají rychlá auta s vysílačkami, vlastní antisledovačky, které zjistí, je-li kamión policií sledován apod.

Ceny vodky, rumu i "amerik" prodávaných ve stáncích jsou ve srovnání s maloobchodem tak nízké, že mnozí neodolají a kupují po kartónech. Jen málokomu při tom dojde, že rozdíl bude muset vyrovnat z vlastní kapsy: výnosy daně z obrátu (již jsou právě nejvíce zatíženy cigarety a alkohol) jsou nižší než se plánovalo, proto vláda zvyšuje daň z obrátu, zdražuje benzin a některé druhy potravin.

Neschopnost státních úředníků i poslanců přijmout účinné zákony brání únikům, platí tedy občan sám. "Když si to stát nechá líbit, je jednoduše bíbej," míní pouliční prodavač. A policista, který u "sboru" definitivně končí: "Nebaví mě honit šlapky, když jinde unikají státu miliardy, které nikoho nepálí. Poslanci se hádají jak rozdělit stát, místo aby přijali pořádné zákony, které by umožnily viníky postihnout. Ti si stavějí přepychové vily, jezdí v bavorácích a nám všem se smějí do obličeje." KVĚTY č. 40 (zkráceno)

Četli jsme knihu

Ferdinand Peroutka, BUDOVNÍ STÁTU Díl I. (1918 - 1919)
Vydalo nakl. Lidové noviny v Praze 1991

Pražský Národní výbor vyhlásil příslušnost Slovenska k novému státu, ale Maďari drželi tuto zemi stále obsazenu. Šrobár dokazoval, že se jim nesmí nechat čas aby se vzpamatovali (...) a tak Národní výbor se rozhodl Slovensko obsadit; představoval si to však jako podnik lehcí, než jakým se to později ukázalo být. První oddíl českého vojska se objevil 2. listopadu v Malackách. Maďari nejdříve podlehli panice, úředníci a četníci prchali ze Slovenska, zanechávající za sebou chaos. (...) Území, které stará správa opustila, propadala anarchii: dlouho skrčená nenávist k pánům se vztyčila - násilně povstat a bit je zvykem každého primitivního lidu při přechodu ke svobodě - ve vsích se rabovalo, lid vnikal na statky. Židovští obchodníci

shledali, že se najednou ocitli v divočině. Největší krveprolití hrozilo od vojáků vracejících se z fronty, neboť se vraceli se zbraněmi a byli rozehvěni pohledem na majetek. (...) Národní výbor byl těmito zprávami znepokojen, rozhodl se proto vybrat několik Slováků, dát jim jméno vlády a poslat je na Slovensko. (...) Úkol Šrobára a jeho druhů nebyl malý: předpokládalo se, že obsadí Slovensko. K tomu cíli jim bylo dáno zplnomocnění tvořit vojsko z rodověrných Slováků, sto českých četníků a slib, že brzy dostanou více. Ačkoliv lord Clive kdysi s několika sty anglických vojáků si podrobil celou Indii, roku 1918 obsadit Slovensko se silami tak malými byl podnik nemožný. Maďaři se v ničem nepodobali Indům. (...) Ukázalo se, že se budou držet starého stavu daleko houževnatěji než Rakušané, kteří byli zcela zdrceni. Češi si nepředstavovali, že se pouštějí do podniku, od něhož bude vyžadována také vojenská solidnost a tak se stahují zpět. (...) Toužebně se čekali na legionáře, každý se na ně díval jako na jediné dobré vojsko schopné postavit se nepříteli.

Nový maďarský předseda vlády Károlyi pražské vládě navrhl, aby Slovensko bylo zatím spravováno slovenskou Národní radou, kladl si ovšem podmínku, že by musela uznat suverenitu a nedílnost uherského státu. Proto se o Slovensku v prvních kritických dobách úmyslně rozhodovalo centralisticky z Prahy, kam maďarský vliv, ani psychologický, ani hmotný, nedosahoval. Když se Hlinka později dostal do opozice, neopomenul ovšem vytkat, že první slovenská vláda nebyla volena ani jmenována národem. Jaký muž byl postaven v čelo Slovenska? Dr. Vavro Šrobár je Čechoslovák, co se z obou národů dalo sloučit, sloučilo se již v něm. Jestliže je určeno, aby Slovensko v budoucnosti prohlubovalo svůj kmenový pocit na úkor československé jednoty, byl Šrobár jen epizodou. Jestliže bude uskutečněna duchovní jednota, pak má Šrobár hodnotu vzoru.

Plná moc pro Slovensko dala mu možnosti skoro diktátorské, byl zde viditelnou hlavou republiky. (...) Obyvatelstvo a politiky Slovenska si rozdělil na živly spolehlivé a nespolehlivé. Ty, které pokládal za nespolehlivé, nemilosrdně odstavil. Patrně zahrnul mezi nespolehlivé příliš mnoho lidí a podle toho s nimi jednal, stali se opravdu nespolehlivými. Nepokusil se o výchovu lidí kteří by snad za to stáli. Narážíme tím ovšem na jeho poměr k Hlinkovi. Kdyby více věřil ve vlastní sílu Slovenska, zajisté by si byl dovolil být shovívavějším. Ale patřil k skeptikům. Nevěř v odolnost slovenského charakteru, hledal oporu u Čechů. (...) Když slovenští katolíci začali toužebně mluvit o autonomii, nevyjadřovali tím zprvu ani tak nechuť k Čechům, jako spíše touhu zbavit se svého nepřítel Šrobára; odboj autonomistických Slováků proti Čechům začal jako zápas dvou slovenských směrů mezi sebou.

Hezkyčesky Od Podlahy

... už dnes běžně užíváme slovo - lustrace - a většinou se domníváme, že pochází od slova lustr, protože souvisí s osvětlováním temné minulosti příslušníků StB a jejich pomahačů. Ale příbuznost obou slov je jen zdánlivá, lustr a lustrování mají původ různý. Slovo lustr k nám proniklo z rakouské němčiny a do ní se dostalo z francouzštiny, která si je zase vypůjčila z italské (lustro). Původ tohoto slova je samozřejmě v latině, a to ve slove lustrare - "osvětlovat".

Lustrace však souvisí s latinským slovem lustrum, kterému latinské etymologické slovníky dávají význam - "očista, očišťování"; zřejmě šlo o zpřes-

ňování (pročistování) majetkových poměrů římských občanů v pětiletých obdobích římskými cenzory. Odtud bylo lustrování převzato jako právnícký termín s významem "vypisovat údaje z pozemkových knih nebo z obchodního rejstříku", a perlustrování, perlustrace, jako úřední a policejní termín s významem "prohlížet, úředně zkoumat". Perlustrovat lze však v přeneseném významu i osoby, nejen doklady; spojitost nového významu lustrace s "hledáním údajů v registrech StB" je tedy zřejmá.

Milan Jelínek v LN soudí, že lustrace i sloveso lustrovat se "možná stanou termíny historickými, svědectvím o naší zmatené době."

Dopisy

... Čtvrté číslo Oběžníku bylo vynikající : nápadité, poučné a zábavné. Manžel je přečetl na posezení. (...) Posílám příspěvek, který měl být už dávno odeslán...

M. V.

... Tady se vnucuje spousta hochštaplerů a podvodníků, každý chce urvat co nejvíc, bývalí i současní komunisté útočí rafinovaně na všechno. Nafoukanci z bývalého OF nezůstali ušetření pýchy a myslí si, že veškerá práva patří jim, na ostatní zbývají ty povinnosti. Oni si vůbec neuvědomují, že mimo Prahu to vypadá úplně jinak, my máme například v okrese obce, kde ve volbách dostali komunisté 80% hlasů. (...) A co se týče Slovenska, nelíbí se mi, že se musíme rozdělit, ale ještě víc by se mi nelíbilo, kdyby náš stát vedli politici jako je pan Mečiar, Weis a Markus.

Z Čech.

... Milý Oběžníku, letos se budu z Paříže vracet do Československa naposled, potom se už bude cestovat jen do České republiky - představovali jsme si to všichni jinak, vid' ? Nevím, jak se Ti to jeví zpod Eiffelovky, ale zpod smogu v Ječné ulici se to jeví ... všelijak. Já mám pořád pocit, že děláme už tři roky všechno možné, jen ne to hlavní, totiž práci na vytvoření slušného státu, ve kterém občan dosahuje sice pracně a pomalu, ale přece jen vysněného ideálu "vládnout si sám". (...) A tak tomu bude stále, dokud se nezačne pracovat na skutečných problémech. (...) Příští rok by měl do jezuitské Paříže přibýt český skoro-jezuíta. Je ještě nezkušený (i když ne zase přespříliš mladý), proto ho zocelováváme i povrchově kalíme v noviciátě - a je to načasováno právě pro příští léto.

Srdečně všechny zdraví Vás

Petr Kolář

Jako nedoručitelný se nám vrátil Oběžník od těchto adresátů:

L. Gavard 94000 CRETEIL

L. Karfíková 75014 PARIS

Ch. Pollak 92250 LA GARENNE COLOMBES

Na Českou katolickou misii a na Oběžník přispěli

Bambásková Bilek Černá Jechová Mainguet Stany Švob

na kytici k poslednímu rozloučení s panem L. Máníčkem: Auerhahn

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ!

* *
*

Milostiplně prožítí svátků vánočních a hodně

Božího požehnání v novém roce přeji všem

Otec Petr Kolář a redakce Oběžníku

KÝHO VÝRA !

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

 Keď pijem pivo, tak len slovenský Danubius, Urpín alebo Zlatý bažant. Pred francúzskym koňakom dávam prednosť Karpatskému brandy špeciál. Jogurty kupujem zásadne slovenské, najlepšie sa cítim v našich topánkach z Bardejova a v konfekcii z Trenčína. Preto nemám po tejto stránke žiaden strach zo slovenskej izolácie a z katastrofických scénárov.

Roman Kališký, vŕdči predstaviteľ Kongresu slovenskej inteligencie

- Po priletu do New Yorku privítal na letišti pana kardinála Berana newyorský arcibiskup kardinál Spellman. Keď krojované divky podávaly panu kardinálovi na uvítanou chlieb se soli, kardinál Spellman zvedavé prihlížal - v Irsku, odkud prišli jeho predkovia, také zvyky nemajú - a chcel tiež. Ale ako dobrý Američan sa hneď opýtal : "A kde je maslo?"

Ze vzpomínek J.V. Ponce na kardinála Berana.

Do seznamu světového a kulturního dědictví UNESCO byla zařazena historická jádra Prahy, Telče a Českého Krumlova.

- „Díky zařazení Prahy mezi světové kulturní dědictví UNESCO, mohl být historický charakter města zachován.“ -

ECOSLOVAQUIE ?

V poslednom čase sa predsa len prosadzuje istý druh ekologického myslenia - napríklad si ľudia začínajú uvedomovať, že ak vyhynie hoci aj nepatrný druh komára, je to škoda kozmických rozmerov. A tu sa nám priamo pred očami stráca jeden druh Európana - Slováka. Aby prežil, musí mať vlastný štát.

Deník KORIDOR, Bratislava.

- Z naprosto nepochopitelných důvodů uvažuje známý tenista Mečíř o změně svého jména, šušká se mezi českými sportovci.

Z mudrosloví jistého národa
středoevropského:

Některej Čech
taky za to nemůže,
že je Čech.

OBĚŽNÍK — bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ — 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS — tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris